

Sygn. akt I NSW 101/19

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Siwek

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z protestu wyborczego P. N.

przeciwko ważności wyborów do Sejmu przy udziale:

1) Prokuratora Generalnego,

2) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 6 listopada 2019 r.

postanawia:

pozostawić protest wyborczy bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

P. N. wniósł do Sądu Najwyższego protest wyborczy przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu, podnosząc zarzut popełnienia przestępstwa przeciwko wyborom poprzez dopuszczenie się nadużycia przy przyjmowaniu oraz obliczaniu głosów przez członków komisji wyborczych połączonych w różnych okręgach wyborczych, tj. popełnienie przestępstwa z art. 248 pkt 4 k.k.

W proteście sformułowano zarzuty dotyczące m.in. tego, jakoby: „w drodze konspiracji kryminalnej najprawdopodobniej ustalono wynik wyborów i wpisano fałsz w protokołach poprzez pomijanie przy liczeniu części głosów ważnych lub doliczanie głosów nieistniejących lub zaliczanie głosów na konto innego komitetu wyborczego niż wybrany przez wyborców, do których to nieprawidłowości dojsz

miało prawdopodobnie nawet nie w jednym tylko, lecz wielu okręgach wyborczych równolegle, i co najprawdopodobniej wpłynęło na wynik wyborów”.

Protestujący wskazuje ponadto, że Sąd Najwyższy powinien unieważnić wybory w całości, twierdząc, że nie powinna mieć miejsca sytuacja, w której prawidłowość przeprowadzenia wyborów pozostaje wątpliwa lub „naiwnością jest w nią wierzyć”.

Zdaniem Państwowej Komisji Wyborczej, dowody, na które powołuje się wnoszący pismo, nie mają związku z wyborami do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonymi 13 października 2019 r. Mając na uwadze powyższe Państwowa Komisja Wyborcza wyraziła opinię, że pismo wniesione przez P. N. nie spełnia wymogów formalnych przewidzianych dla protestu wyborczego i w związku z tym powinno pozostać bez dalszego biegu.

W ocenie Prokuratora Generalnego P. N. nie przytoczył dowodów przemawiających za tym, że wskazywane przez niego naruszenia rzeczywiście miały miejsce oraz że miały one wpływ na wynik wyborów. W ocenie Prokuratora Generalnego niniejszy protest wyborczy należy pozostawić bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 101 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu na zasadach określonych w ustawie. Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa ustawa z 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 684 ze zm.; dalej jako: KWyb.). Rozpoznawany protest został złożony w terminie (protest z 17 października 2019 r., data wpływu do Sądu Najwyższego: 18 października 2019 r.) i przez uprawniony podmiot.

Zgodnie z art. 82 § 1 KWyb., przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI k.k. mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, lub

2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W świetle art. 241 § 3 KWyb., określającego warunki formalne protestu, osoba wnosząca go, powinna sformułować zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Rozpoznawany protest wniesiony przez P. N. nie spełnia warunków formalnych, które pozwalałyby na jego merytoryczne rozpoznanie, dlatego podlega pozostawieniu bez nadawania mu dalszego biegu.

Zgodnie ze wskazanym uprzednio przepisem - art. 241 § 3 KWyb. wnoszący protest winien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których je opiera. Wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, iż w proteście należy nie tylko przedstawić lub wskazać dowody na poparcie zasadności danego deliktu wyborczego lub popełnienia przestępstwa z rozdziału XXXI k.k., ale koniecznym jest również przedstawienie dowodów ich wpływu na przebieg głosowania, ustalenie jego wyników lub wyników wyborów. Skarżący w przedmiotowej sprawie przedstawiając argumentację mającą wykazać popełnienie zaistniałych w jego ocenie przestępstw, nie przytoczył dowodów przemawiających za tym, że relacjonowane przez niego okoliczności rzeczywiście stanowią naruszenie ww. przepisów ani nawet za tym, że faktycznie miały miejsce i miały wpływ na wynik wyborów.

Protestujący wskazuje wprawdzie, że dowodami na ich poparcie mają być m.in. artykuły zamieszczone w Internecie oraz dokumentacja z postępowań karnych w sprawach dotyczących jego „prześladowania”, jednak są to materiały, które nie korespondują z przedstawionymi zarzutami.

Z tych powodów, protest nie spełniający wymogów formalnych pozostawiono bez nadawania mu dalszego biegu na podstawie art. 243 § 1 KWyb. w zw. z dyspozycją art. 241 § 3 KWyb.